

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Democràcia de pa sucat amb oli

No cal parlar, i en tot cas no es parla d'orientacions de fons

¿Anem a millor? ¿De veritat? Cal molta barra per afirmar a la ciutadania, negant l'evidència, que el seu dia a dia és més fàcil o més feliç que fa cinc anys.

Ja es veu de lluny la utilitat de l'exercici tal com deu haver estat pensat pels comunicadors del Govern de Toni Martí: intentar dissimular el balanç. I com sempre passa en aquests exercicis, es busca fer-ho simple i entenedor però es cau en l'exageració.

Pretendre, com s'ha fet des de Govern, després de l'última enquesta del CRES, que anem a millor és una forma d'encegament i de provocació.

Per primera vegada les noves generacions viuen menys bé que les precedents.

La societat andorrana no havia semblat mai tan fracturada. Sobre les llibertats públiques i l'accés a la informació de l'actuació del Govern, sobre la preservació del nostre model social com sobre la perspectiva de progressar, sobre la igualtat de drets com sobre les discriminacions, Andorra està avui plena de dubtes. Profundament.

Les institucions també passen per una profunda crisi. El Consell General és menystingut cada setmana pel Govern i els organismes que en depenen. Contravenint la Constitució el Govern nega als consellers generals el seu dret a controlar-lo. És l'exemple aclaparador de la irresponsabilitat dels que creuen que no tenen res a guanyar respectant les regles comunes.

Mentrestant la política va adquirint una posició subalterna,

en el camí de ser directament substituïda per l'aclamació del domini del consum i del capital.

Toni Martí nega al Consell General i a la ciutadania l'accés a les informacions que permetrien controlar, tal com diu la Constitució, l'acció del Govern i mentrestant n'hi ha a qui només els preocupa sortir a la premsa per demanar un relleu generacional en la política andorrana. Tant li fan les idees i les propostes. Del que es tracta és del

Cal molta barra per dir-li al ciutadà que el seu dia a dia és més fàcil que fa cinc anys

Descafeïnar projectes polítics per facilitar un acord de façana és devaluar-ho tot

“sortiu d'aquí que ja ens hi posem nosaltres!”.

No cal parlar, i en tot cas no es parla, d'orientacions de fons.

És a dir, en nom de la regeneració democràtica s'aposta contra la democràcia.

És el mateix camí que Toni Martí i el grup parlamentari de DA han emprat en l'anomenat pacte d'Estat per a les relacions amb la Unió Europea: no parlem del que és conflictiu perquè no ens posarem d'acord. Descafeïnar els projectes polítics per facilitar un acord de façana

és devaluar-ho tot: el diàleg, la negociació, el pacte i la mateixa política.

El règim actual és el d'un home sol i quan li arribarà l'hora de marxar ens deixarà en mans d'un successor desconegut que designarà un clan, un entorn, que és un autèntic sindicat anònim d'interessos i d'intrigues.

Convé evitar que les fractures que pateix Andorra: generacionals, territorials, laborals, culturals, econòmiques i morals, es facin cròniques i ens portin indefugiblement a l'autoritarisme.

La fractura generacional és cada dia més evident a Andorra.

Per això convé construir projectes que no tinguin com a objectiu salvar una generació a costa de condemnar les següents.

Andorra necessita projectes polítics per plantar cara a la inactivitat i a la manca de reacció positiva. Cal bandejar la indolència i el fatalisme i treure del cul-de-sac la democràcia.

És el moment d'escollir, de triar: la independència de la justícia contra l'arbitrarietat; la llibertat d'informació contra l'abús de la propaganda; la llibertat sindical contra la revenja dels privilegis, les llibertats comunals contra la utilització de l'Estat.

Per aconseguir-ho hem de construir un discurs de progrés econòmic i social i d'esperança. Hem de construir un discurs sincer amb la ciutadania. Els ciutadans saben quina és la realitat i no els coincideix amb la fantasia que ven el Govern de Toni Martí.